

OSĄDZAĆ SIĘ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w osądzać*).

praes 2 pl osądzacie się (1). ◇ 3 pl osądzają się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wydawać na siebie wyrok, potępiać się, pozbawiać się zbawienia, skazywać się na piekło (2) :

osądzać się być jakim (1): Wamci było naprzod trzebá opowiedác łowo Boże: ále ponieważ ie odrzucacie/ á osądzaće lię niegodnymi być [*indignos vos iudicatis*] wiecznego żywotá; otoż obracamy lię do Pogánow. *WujNT Act 13/46.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): ine á rozne od nas dumy y zbory álbo zgromádzienya łobyie wynáyduyác y czynyác/ łami łye łkázuyá y osądzáya/ iż nye łá z nas *KromRozm III E4v.*

Szereg: »skazywać się i osądzać« (1): KromRozm III E4v cf Ze zdaniem dopełnieniowym.

Synonimy: potępiać się, skazować się.

Formacje współrdzenne cf SĄDZIĆ.